

[Ministeren for handel, industri og søfart.] opbygningspolitik bære af en enkelt klasse i samfundet alene, nemlig arbejderne, ved at man påfører dem arbejdsløshed gennem en pengepolitik, der skal virke løntryk-kende.

Det spørgsmål, det ærede medlem stillede i forbindelse hermed om de forestående overenskomstforhandlinger, finder jeg ikke nogen anledning til at blande ind i denne debat.

Første næstformand (Arnth Jensen): Den ærede ordfører for forslagsstillerne har ordet for en kort bemærkning.

Ordføreren for forslagsstillerne (Aksel Møller): Den højtærede minister vil kunne erindre, at vi engang kæmpede mod sortbørs-lønningerne her i landet, og den måde, vi gjorde det på, var netop at sanere landets pengevæsen. Det var det mest virkningsfulde middel til at bringe disse overbygninger på tariffen ud af verden, og det har faktisk sænket landets omkostningsniveau, at dette skete. Altså har den højtærede minister her et udtryk for, at pengepolitikken kan virke sænkende på omkostningsniveauet. Jeg spørger nu igen den højtærede minister, hvorfor han ikke i dag vil beskæftige sig med den anden side af det samme problem, som han selv har ført denne debat ind på: Hvilken stilling har den højtærede minister, og hvilket råd har han at give i anledning af de krav, der er stillet om forhøjelse af omkostningsniveauet til foråret?

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Det er fuldstændig rigtigt, som det ærede medlem hr. Aksel Møller siger, at sortbørs-lønningerne kunne bekæmpes ved en pengepolitik. Det er ganske rigtigt. Det, der forelå på det tidspunkt, var en for stor efterspørgsel efter arbejdskraft; efterspørgselen var større end udbudet, der var mangel på arbejdskraft. I denne situation kan man medvirke til, at de såkaldte sortbørs-lønninger falder væk, men denne situation eksisterer ikke mere. Tværtimod har vi arbejdsløshed. Som jeg nævnte før, var antallet af arbejdsløse ved udgangen af november måned 62 000. Det viser, at hvis den pengepolitik, det ærede medlem hr. Aksel Møller og det konservative parti her anbefaler, skal have nogen virkning på lønningerne, kan det kun ske ad een vej, nemlig ved at skabe arbejdsløshed. Derved ville samfundet opnå et vist løntryk, hvilket igen

betyder, at byrderne ved genopbygningen skal bæres af en enkelt klasse i samfundet, nemlig arbejderne.

Første næstformand (Arnth Jensen): Ordføreren for forslagsstillerne har ordet for en kort bemærkning.

Ordføreren for forslagsstillerne (Aksel Møller): Den højtærede minister, som har et udmærket og godt hoved, synes i den givne situation ikke at udnytte det helt rigtigt. Nu kunne han nemlig, efter at have givet mig den indrømmelse om sortbørs-lønningerne, have gjort den logiske slutning, at den konservative politik i denne sag som en mindretalspolitik tjener til at forhindre, at vi igen kommer i den situation, vi netop er sluppet ud af, nemlig sortbørs-lønningernes situation, presset på beskæftigelsen i en udstrækning og i en sådan grad gennem inflation, at lønniveauet og omkostningsniveauet dermed igen løber fra os. Jeg skal ikke yderligere stille spørgsmål til den højtærede minister om hans syn på andre påvirkninger af omkostningsniveauet, men det forekommer mig, at den højtærede minister, som er i regeringen, har en pligt til, som jeg sagde før, at tale ud af karsken bælg om sit syn på Danmarks konkurrenceevne.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Det ærede medlem vil påstå, at den konservative såkaldte status quo-politik på pengevæsenets område tilsigter at holde den ligevægt mellem udbud og efterspørgsel af arbejdskraft, som regeringen jo også tilsigter, og at status quo-politikken skulle sikre os den høje stabile beskæftigelse, der jo er regeringens mål. Men det ærede medlem skylder bevis for, at status quo-pengepolitik efter konservativ opfattelse vil få dette resultat. Netop den stigende rente, vi har været vidne til gennem de senere måneder, ganske vist en svag stigning, tyder på, at hvis likviditeten formindskes, hvad de oplysninger, jeg har givet for 1950s vedkommende, gør sandsynligt, vil pengepolitikken tværtimod medføre en nedgang i efterspørgslen efter arbejdskraft og nedgang i investeringerne, altså medføre arbejdsløshed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.